

ชื่อเรื่อง	การศึกษาพฤติกรรมทำร้ายตนเองของนักเรียนออทิสติกอายุ 9 ปี จากการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมกิจกรรมการเคลื่อนไหว ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ผู้วิจัย	นางสาวพลอยทิรา ชมภู
ปีการศึกษา	2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมทำร้ายตนเอง ของนักเรียนออทิสติกจากการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมกิจกรรมการเคลื่อนไหว

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนออทิสติกอายุ 9 ปี ที่มีพฤติกรรมทำร้ายตนเอง ไม่มีปัญหาด้านสุขภาพ จำนวน 1 คน กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นเตรียมความพร้อม ในศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา หน่วยบริการวังน้อย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้การวิจัย คือ โปรแกรมปรับพฤติกรรมกิจกรรมการเคลื่อนไหว ของเด็กออทิสติก ซึ่งประกอบด้วย 1) แบบการวิเคราะห์พฤติกรรมการทำร้ายตนเอง ก่อนการปรับพฤติกรรมด้วยกิจกรรมการเคลื่อนไหว 2) แผนการสอนการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมกิจกรรมการเคลื่อนไหว 3) แบบบันทึกพฤติกรรมการทำร้ายตนเอง

แบบแผนการทดลอง เป็น Single Subject Design ประเภทการทดลองแบบสลับกลับ (Reversal design หรือ A-B-A-B Design) โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 4 ระยะ ระยะที่ 1 ระยะเส้นฐานที่ 1 (A1) การบันทึกพฤติกรรมการทำร้ายตนเองของนักเรียนออทิสติกจำนวน 1 คน โดยไม่มีการแทรกแซงใด ๆ ระยะนี้ใช้เวลา 1 สัปดาห์ ระยะที่ 2 (B1) ระยะการจัดกระทำ เป็นการนำโปรแกรมปรับพฤติกรรมกิจกรรมการเคลื่อนไหวมาใช้กับนักเรียนออทิสติกจำนวน 1 คน ระยะนี้ใช้เวลา 2 สัปดาห์ ระยะที่ 3 (A2) บันทึกพฤติกรรมการทำร้ายตนเองของนักเรียนออทิสติกจำนวน 1 คน โดยไม่มีการแทรกแซงใด ๆ ระยะนี้ใช้เวลา 1 สัปดาห์ ระยะที่ 4 (B2) ระยะการจัดกระทำ เป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวกับนักเรียนออทิสติกจำนวน 1 คน อีกครั้งหนึ่ง ระยะนี้ใช้เวลา 2 สัปดาห์

ผลการวิจัยพบว่า

1. หลังการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมกิจกรรมการเคลื่อนไหว นักเรียนออทิสติกจำนวน 1 คน มีพฤติกรรมทำร้ายตนเอง หลังการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมกิจกรรมการเคลื่อนไหว นักเรียนออทิสติกมีพฤติกรรมทำร้ายตนเอง ลดลงจากระยะเส้นฐานร้อยละ 22.82 ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้
2. หลังการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมกิจกรรมการเคลื่อนไหว นักเรียนออทิสติกมีพฤติกรรมทำร้ายตนเอง ต่ำกว่าก่อนการทดลอง